

всичките ловци. Той е дребно побълъло старче, вече седемдесетгодишно, но бодро, яко и пъргаво като младежъ. Задъ него се крие и го следва неговият синъ, също прочутъ ловецъ на слонове.

Дивъ слонъ между два опитомена слона.

„Отъ двата опитомени стари слона, които вкараха въ коралла, единият бъше много старъ, а другият, на име Сирибеди, бъше на около 50 години. Той бъше забележително уменъ и кротъкъ.

„Слоноветъ вървята тихо, безъ шумъ и съвсемъ равнодушно. По пътя тъ откъсватъ трева или събиратъ паднали листа и, най-после, дохождатъ при плененитетъ слонове. Последният излизатъ насреща имъ и тъхният водачъ, като поглежда съ хоботъ дошлия опитоменъ слонъ, обръща се къмъ другарите си. Сирибеди върви подиръ него. Старият ловецъ, като прилазва около краката на Сирибеди, тихо омотава краката на дивия слонъ. Почувствува ли нещо нехубаво, той слонъ посъга съ хобота си, но Сирибеди не му позволява да улови стареца. Слонът го ранява слабо. Той напушта коралла и възлага грижата за довръзването на слона върху своя синъ Рангани.

„Подиръ това всички попаднали въ пленъ слонове застанаха въ кръгъ, съ главите къмъ центра. Двата опитомени слона, смълвлявълъзоха въ сръдата на този кръгъ и застанаха отъ страни на най-големия слонъ (мжжкия). Той не имъ се противи; само беспокойно подигаше ту единия, ту другия си кракъ. Въ това време Рангани се приближи, като държеше готовъ ремъковъ клупъ, единият край на който бил привързанъ за хобота на